

Notat

Til Teknisk Udvalg

Den 15. juni 2010

Endelig vedtagelse af forslag til Lokalplan nr. 866. Område til kulturel institution eller erhverv på Sintrupvej 53 i Brabrand, samt Tillæg nr. 13 til Kommuneplan

Byrådet godkendte på mødet den 4. november 2009 forslag til Lokalplan nr. 866, Område til kulturel institution eller erhverv på Sintrupvej 53 i Brabrand, til offentlig fremlæggelse sammen med forslag til Tillæg nr. 165 til Kommuneplan 2001.

Lokalplanforslaget var offentlig fremlagt i perioden fra den 18. november 2009 til den 13. januar 2010.

Dette notat er udarbejdet på baggrund af drøftelse af sagen på TU den 7. juni, hvorefter sagen sættes på dagsorden til ny orientering vedrørende regulering af støj fra gejstlig ringning.

I forbindelse med udarbejdelse af lokalplan nr. 866 område til tyrkisk kulturcenter og moské i erhvervsområde på Sintrupvej 53 i Brabrand har det været diskuteret, om støj fra ringning og indkaldelse til bøn kan reguleres efter reglerne om virksomhedsstøj i miljøbeskyttelseslovgivningen og reguleres i lokalplanen.

Miljøbeskyttelseslovgivningen indeholder støjbestemmelser, særligt for virksomheders aktiviteter. Miljøstyrelsen har tidligere udtalt, at kirker *ikke* er omfattet af miljøbeskyttelseslovens virksomhedsbegreb. Det betyder, at støj fra kirkeklokker o. lign. ikke er reguleret af de pågældende støjbestemmelser (men af regler fastsat af Kirkeministeriet).

Moskéer og lign. fra andre trossamfund skal ifølge Miljøstyrelsen sidestilles med kirker i forhold til fortolkningen af virksomhedsbegrebet i miljøbeskyttelseslovgivningen. Det betyder, at de pågældende støjbestem-

Planlægning og Byggeri

Teknik og Miljø
Århus Kommune

Byplanafdelingen
Kalkværksvej 10
8100 Århus C

Sagsnr.: POB/07/02106-160
Journalnr.: 01.02.05P00
Sagsbeh.: Karen Grimstad

Telefon: 8940 2640
Direkte: 8940 2653
Telefax: 8940 2508

E-post: byplan@mtm.aarhus.dk
Direkte: kgri@aarhus.dk
www.aarhuskommune.dk

møder heller ikke gælder for ringning og indkaldelse til bøn i andre trossamfund (ringning m.v. fra trossamfund, der ikke hører til Folkekirken, hører heller ikke under Kirkeministeriets regler). Støjen anses i det hele for "samfundsaccepteret støj".

Der er en lang række støjkloder, der falder ind under begrebet samfundsaccepteret støj, og som ikke er underlagt miljøregulering. Samfundsaccepteret støj kan siges at udspringe af aktiviteter fra samfundsaccepterede formål, f.eks. støj fra udrykningskøretøjer, skoleklokker og afprøvning af alarmsirener.

Når der ringes og kaldes til bøn fra en moské, er dette som udgangspunkt ikke en aktivitet, der kræver tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven. Forudsætningen er dog, at aktiviteten er begrænset til, hvad der må betegnes som "normal gejstlig ringning". Hvis aktiviteten vurderes at omfatte mere, end der må betegnes som normal gejstlig ringning for det enkelte trossamfund, vurderer Miljøstyrelsen, at tilsynsmyndigheden må kunne tage udgangspunkt i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, hvis den ønsker at regulere andre aktiviteter ved moskéen. Efter bestemmelsen kan der gives påbud om at foretage afhjælpende foranstaltninger. Det er ikke defineret, hvad normal gejstlig ringning er. Det vil bero på en konkret vurdering.

Med Miljøstyrelsens udmelding er det ikke muligt at regulere støjgrænser for normal gejstlig ringning med hjemmel i den nuværende lovgivning, herunder at fastsætte bestemmelser i lokalplanen.

Lisbeth Errboe Svendsen